

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Arbeidsrechtbank Antwerpen (Belgija)
19. junija 2018 – Jamina Hakelbracht, Tine Vandebon, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en
Mannen/WTG Retail BVBA**

(Zadeva C-404/18)

(2018/C 311/07)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Arbeidsrechtbank Antwerpen

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Jamina Hakelbracht, Tine Vandebon, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen

Tožena stranka: WTG Retail BVBA

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba pravo Unije in natančneje člen 24 Direktive 2006/54/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, s katero je varstvo pred viktimizacijo oseb, ki nastopijo kot priče, zagotovljeno zgolj osebam, ki v okviru preučitve pritožbe tistemu, pri kateri je pritožba vložena, v datiranem in podpisanem dokumentu razkrijejo to, kar so same videle ali slišale in kar je povezano s položajem, ki je predmet pritožbe, ali ki nastopijo kot priče pred sodiščem?

⁽¹⁾ UL 2006, L 204, str. 23.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság
(Madžarska) 20. junija 2018 – PG/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal**

(Zadeva C-406/18)

(2018/C 311/08)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: PG

Tožena stranka: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 47 Listine o temeljnih pravicah in člen 31 Direktive 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta (tako imenovana Direktiva o postopkih) ⁽¹⁾ ob upoštevanju določb členov 6 in 13 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin razlagati tako, da je mogoče, da država članica zagotavlja učinkovito pravno varstvo, čeprav njena sodišča ne morejo spremeniti odločb, izdanih v azilnem postopku, temveč jih lahko zgolj odpravijo in upravnemu organu naložijo izvedbo novega postopka[?]

2. Ali je treba člen 47 Listine o temeljnih pravicah in člen 31 Direktive 2013/3[2]/EU Evropskega parlamenta in Sveta (tako imenovana Direktiva o postopkih) – znova ob upoštevanju določb členov 6 in 13 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin – razlagati tako, da je zakonodajna države članice, ki za sodne postopke na področju azila določa enoten zavezujoč rok skupno največ 60 dni, ne glede na kakršne koli posamične okoliščine in brez upoštevanja posebnosti zadeve ter morebitnih težav z dokazovanjem, v skladu [s temi določbami] [?]

⁽¹⁾ Direktiva 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite (UL 2013, L 180, str. 60).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) 22. junija 2018 – Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo/Banca d'Italia

(Zadeva C-414/18)

(2018/C 311/09)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo

Tožena stranka: Banca d'Italia

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali člen 5(1), zlasti v točkah (a) in (f), Uredbe št. 2015/63 ⁽¹⁾, razlagan z vidika načel, ki izhajajo iz tega pravnega vira, pa tudi Direktive 2014/59 ⁽²⁾, Uredbe št. 2014/806 ⁽³⁾ in člena 120 Pogodbe o delovanju Evropske unije, temeljnih pravil o enakem obravnavanju, nediskriminaciji in sorazmernosti iz člena 21 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ter prepovedi dvojnega plačevanja prispevkov za izračun prispevkov iz člena 103(2) Direktive 2014/59, nasprotuje uporabi ureditve glede obveznosti znotraj skupine tudi v primeru „dejanske“ skupine ali v primeru medsebojne povezanosti med posamezno institucijo in drugimi bankami, ki so v istem sistemu; ali pa se prav tako z vidika navedenih načel ugodnejše obravnavanje, ki velja le za ugodnejše obveznosti iz istega člena 5, lahko po analogiji uporablja tudi za obveznosti t. i. banke „druge stopnje“ do drugih bank v sistemu (zadružnih bank) ali pa mora Autorità Nazionale di Risoluzione (nacionalni organ za reševanje) zaradi te zadnje značilnosti institucije, ki konkretno deluje kot centralna banka znotraj skupine medsebojno povezanih in integriranih bank, tudi v razmerjih do ECB in finančnega trga, na podlagi veljavnih predpisov vseeno prilagoditi prikaz finančnih podatkov, predložen organom Skupnosti, in določitve prispevkov, ki jih dolguje institucija za Fondo di Risoluzione (reševalni sklad) na podlagi svojih dejanskih obveznosti in svojega konkretnega profila tveganja.

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 z dne 21. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v sheme za financiranje reševanja (UL L 11, str. 44).

⁽²⁾ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, str. 190).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, str. 1).